

mazók prezentálták. Elmondásuk szerint már több országban telepítették azt és mind a használhatóság, mind a tartósság tekintetében kiválóak a tapasztalataik, amiket felhasználói tesztekre és visszajelzésekre alapoznak.

A technológia része egy taktilis vezetősáv és figyelmeztető jelzésrendszer, melyet minden országba az ott alkalmazott szabványok szerint gyártanak le és szállítanak. A termék műanyag alapú, ami elsősorban kültéren tűnik jól használhatónak, gyakorlatilag bármilyen burkolatra elhelyezhető. Ezt egészíti ki egy mobiltelefonos alkalmazás és egy speciális, az okostelefonnal bluetooth összeköttetésben álló fehérbot, mely a burkolati vezetősávban elhelyezett passzív jeladók révén folyamatosan auditív információkkal látja el a felhasználót arról, hogy merre jár és mi található a közelében, az egyes elágazásoknál melyik út milyen irányba visz, stb.

A prezentációt bemutató követte, melyen az MVGYOSZ munkatársaiként ki is próbálhattuk a rendszert. A taktilis burkolati jelzések jól érzékelhetőek és megfelelnek a hazánkban már bevezetett jelzésrendszernek, a mobil alkalmazás is jól használhatónak tűnik, azonban a rendszerhez tartozó fehérbot még fejlesztésre szorul. A gyártók célja, hogy a fehérbotban található elektronikát bele tudják építeni olyan jó minőségű, a látássérültek körében európai vagy akár világ szinten használatos fehérbotba, ami összecsucukható és tartós.

A megbeszélés délutánján az olasz cég munkatársai ellátogattak az MVGYOSZ székházába, hogy megismerjék az Óbudai Egyetemen kifejlesztett Ariadné rendszert. A bemutatót követő megbeszélésen együttműködési lehetőségek körvonalazódtak az MVGYOSZ és a KJK között.

A Városliget Zrt. munkatársainak célja több hasonló rendszer felkutatása és ezek telepítése akár olyan módon is, hogy az a látássérült felhasználók által kipróbálható, tesztelhető legyen.

Németh Orsolya

Nyelvünk csodái, irodalmunk szépségei

A hangomat adom – beszélgetés Váradi Zsuzsával

Beszélgetéssorozatot indítunk olyan önkéntes felolvasókkal, akik a Bodor Tibor Kulturális Egyesületben dolgoznak és újabbnál újabb hangoskönyvekkel örvendeztetnek meg bennünket. Fogadják az interjúkat olyan szeretettel, amilyen örömmel felolvasóink nyilatkoznak.

– Kérem, meséljen nekünk pár szót kicsit magáról, a munkájáról, mindennapjairól, szabadidős tevékenységeiről, stb.

– Váradi Lászlóné Zsuzsa vagyok, 50 éves, szolgálati járadékos, csepeli lakos. Jelenleg egy vagyonszolgálati cégnél dolgozom, mint diszpécser. Két nagy lányom van, akik már önálló életet élnek, albérletbe költöztek, egyik a VI. a másik a XIV. kerületbe, de „gyereknek” ott van öt cica, akik helyettesítik a lányokat, szóval nem unatkozunk. A párom is nagy állatbarát, a mindennapjaink a munkáról, a macskákról és a lányaim ügyes bajos dolgainak, kéréseinek intézéséről szólnak. Elég otthonülő emberek vagyunk, ritkán töltjük a szabadidőnket a lakástól távol, legalábbis szórakozás céljából.

A tényleges szórakozás nálunk régebben az olvasás és minden otthon üzhető „sporttevékenység” volt. Ez alatt értem a kártyázást, társasozást, illetve nagyon szeretünk a párommal Honfoglalót játszani. Nem tudom szabadidős tevékenységnek számít-e, de több alkalommal jelentkeztem különböző műsorokba statisztának – Éjjel-nappal Budapest, A gyanú árnyékában –, illetve műveltségi vetélkedőkre. Sajnos csak egy játékra jutottam be – Kérem a következőt – és ott is kiestem. Ettől függetlenül megérte, mert nagyon jól éreztem magam, mind a válogatáson, mind a forgatáson. Ezen kívül szeretek varrni, és most karácsony közeledtével különféle díszeket, koszorúkat alkotni. Roppant jó szórakozás, csak időigényes. Továbbá szeretek főzni, ha valamilyen recept megtetszik, azt ki kell próbálnom. Volt egy idő mikor tortákat gyártottam, kb. futószalagon. Boldog-boldogtalan tortákat kapott, a munkahelyemre napi szinten vittem a sütitet, mivel a párommal mi nem vagyunk édesszájúak. Szóval vannak úgymond „idényjellegű” fellángolásaim, és vannak tartós tevékenységeim.

– Gyermekként is szerette a könyveket, szívesen olvasott?

– Igen, nagyon szerettem és szeretek olvasni. Nekem elváltak a szüleim és az apai nagyszülőknél nevelkedtem. 5 évesen már az újságot olvastam és nagynéném hathatós közreműködése miatt kívülről fújtam Petőfi Sándor „Szeptember végén” című versét. Bármerre mentünk, az utcán minden feliratot elolvastam, rengeteg mesekönyvet elolvastam, és még általános iskolás koromban Jókai Mór összes művét ledaráltam, nagyon szerettem az írásait. Verne Gyuláról meg ne is beszéljünk, az ő könyveit többször is elolvastam. Akkor ők voltak nálam a slágerek, és persze az összes Karl May és egyéb indiános könyv. Általános iskolában részt vettem egy „Szépen, jól magyarul” versenyen, természetesen itt sem nyertem, de az, hogy engem küldtek már nyereség volt. Nálunk még az iskolában volt versmondó és színjátzó szakkör, aminek a tagja voltam. Minden ünnepen műsorokat adtunk elő, amit én nagyon szerettem, bár mindig izgultam. Sokszor ki is kaptam a nagymamámtól az olvasás miatt, mert előszeretettel tettem a regé-

nyeket a történelem atlasz alá, a tanulás álcája alá rejtve az olvasásomat. Persze lebuktam, de ez nem vette el a kedvem az olvasástól.

– Hogyan került kapcsolatba a Bodor Tibor Kulturális Egyesülettel?

– Egy szerencsés véletlen folytán. A lányom még 2010-ben beregisztrált a Facebook-ra, de nem vagyok egy kifejezetten számítógépbarát felhasználó. Használok, mert muszáj, használom, mert jó dolog, de nem szeretek/szerettem állandóan a gép előtt ülni és bámulni. Volt olyan, hogy a kollégám felköszöntött februárban a névnapomon és fél év múlva köszöntem meg neki, mert addig fel se léptem az alkalmazásra. Azóta persze SMS-ben köszöntek inkább. Ha jól emlékszem májusban léptem be a Facebook-ra, amikor feladta nekem a hirdetést, hogy felolvasókat keresnek, addig nem is hallottam róla. Elolvastam a feltételeket, elküldtem a bemutatkozó anyagot és megkaptam a választ, hogy beválasztottak a csoportba. Hát így. Azt hiszem jókor léptem be jó helyre, és szerencsére meg is feleltem.

– Milyen könyveket olvas fel szívesen?

– Leginkább, ami engem érdekel. Igazából mindent szívesen olvasok, de azt hiszem, hogy az én mentalitásomhoz a lendületesebb, cselekményesebb könyvek felolvasása illik. Amivel kezdtem, az pedig Vavyan Fable: Halkirálynő és a kommandó című könyve. Imádom az írónőt, minden könyvét ronggyá olvastam. Főleg, hogy a rendőrségtől jöttem el „nyugállományba”, ahol, mint nyomozó dolgoztam, teljesen bele tudom élni magam a történeteibe. Ezen kívül kedvenc íróm még Lőrincz László, Stephen King, Dean R. Koontz, Robert Ludlum, Ken Follett, Wilbur Smith, Agatha Christie, Rejtő Jenő és sorolhatnám őket. Nem tudom illet-e, de amikor a nagyobbik lányom még nagyon kicsi volt, napközben sokszor Rejtő Jenőt olvastam neki hangosan, hogy elaludjon. Persze mikor már meg is értette, amit olvasok, áttértem a mesékre. Krimiket, kalandregényeket, fantasztikus könyveket, fantasyt olvasok legszívesebben. Szeretem a római és görög mitológiát, az ezzel kapcsolatos irományokat, regényeket is szívesen olvasom.

– Az egyesület rendelkezik egy adott repertoárral, vagy a felolvasók maguk is bővíthetik a kínálatot?

– Az egyesületnek van egy úgynevezett igénylistája, ami azokat a könyveket tartalmazza, amelyeket a látássérült emberek kértek, amit szívesen olvasnának/meghallgatnának. A felolvasandó könyv kiválasztásánál elsősorban ezt vesszük figyelembe, de ezen kívül vannak saját felajánlások is a felolvasók részéről, amik szintén felkerülnek erre a listára. Így a lista természetesen folyamatosan bővül.

– Tudna ajánlani egy-két művet a felolvasottak közül az érdeklődőknek?

– A Vavyan Fable könyveket mindenféleképp. A többi, mások által ez idáig felolvasott könyveket még nem olvastam, de a csoport beszélgetéseiből kiindulva Bächer Iván: Emberevő című könyvét is ajánlanám, mindenki nagyon dicsérte, és a felolvasó Mach András nagyon kellemes hangszínnel rendelkezik, élvezet őt hallgatni.

– Kapott már visszajelzést a felolvasott hanganyagokról?

– Igen, az első könyv felolvasásáról egy pozitív bírálatot kaptam Nagy Sándor úrtól. Továbbá segítőkészen felhívta a figyelmemet olyan hibákra, amiket én észre se vettem olvasás közben. Én úgy gondolom, ezek a visszajelzések kellenek, mert így tudok javítani a felolvasásomon.

– Milyen érzés hangosan felolvasni?

– Felolvasni még csak jó érzés, de visszahallgatni!!!! Hát az első reakció meglepő – Ez nem én vagyok, Úristen! Ki ez? – Furcsa saját magát hallgatni az embernek, teljesen mást hall, amikor felolvas egy szöveget és teljesen más a hangszín a visszahallgatás során. Szóval jó érzés felolvasni, de nagyon nehéz. Ezt addig, amíg nem kezd bele valaki egy könyv felolvasásába, addig nem tudja. Én is úgy ugrottam bele, hogy mit nekem az a 460 oldal, pikk-pakk megleszek vele, hiszen már korábban olvastam is a könyvet. Hát nem lett pikk-pakk. Rájöttem, hogy oké, hogy felolvasok, de azt olyan formában kell tennem, hogy más számára érthető és élvezhető legyen. Ez pedig nehéz. Van egy összefoglaló a csoportban „Hogyan kezdj neki a felolvasásnak” címmel, amiben nagyon sok segítség van a felolvasók részére. Mikor ezt elolvastam, csodálkoztam, hogy miért ajánlott a helyes levegővétel technikáját elsajátítanom, hiszen a beszélgetéshez sem tanultam meg külön, az olvasáshoz miért lenne szükséges, az is a beszéd egy formája. Hát tévedtem, nem kicsit. Olvasás közben rá kellett jöjjenek, hogy egy hosszabb körmondatot nem igazán tudok végig olvasni anélkül, hogy ne fulladna el a hangom. Továbbá azt is megtapasztaltam, hogy 20-30 perc felolvasás után egyre többet hibázok, többször kell visszaolvasnom, megváltozik a hangszínem, romlik a felolvasás minősége. Szóval nem olyan egyszerű, mint én azt kezdetben gondoltam, de ettől függetlenül jó érzés. (Főleg amikor elkészül vele az ember.) Jó érzés az, hogy annak, aki szeretne, de nem tud elolvasni egy könyvet, annak a részére általam/általunk elérhetővé válik a könyv tartalmának megismerése.

– Sikerült már kapcsolatba lépni látássérült olvasókkal?

– Konkrét olvasókkal még nem léptem kapcsolatba.

– Hosszú távon milyen terveid, célkitűzéseid vannak?

– Terveim? Konkrét tervem, célkitűzésem nincs. Egyszerűen szívesen

olvasok fel továbbra is könyveket az egyesületnek. Esetleg terv az lehet, hogy ezentúl a számomra új könyveket is rögtön hangosan olvasom fel. Eddig olyan könyveket választottam, amit már korábban olvastam. Könnyebbnek találom egy már ismert könyv felolvasását, mint egy teljesen idegen, új könyvét. Viszont így talán időt spórolok meg, és több könyv felolvasására lesz lehetőségem. Célkitűzés pedig az lehet, hogy évente legalább 4-5 könyvet tudjak rögzíteni, úgy, hogy azzal minél több olvasónak örömet tudjak szerezni.

– Köszönöm a tartalmas beszélgetést!

Árvey Mária

Versvilág – összeállította Árvey Mária

Huszár Péterné Szauer Gertrúd: A zene szárnyán

A zene szárnyán elrepülhetsz
Ebből a világból,
Puha selyme betakar,
Akkor is, ha fázol.

Elbújtat, ha rejtőznél,
Megnyugtat, ha kéred,
Felvidítja szívedet,
A zene szeret téged.

Keresd meg hát te is azt,
Mi vigaszt ad szívednek,

Lendületet a már régen,
Megtörött hitednek.

Adjon az Isten...

Adjon az Isten kék eget,
Kevesebb fekete felleget.
Adjon az Isten szép napot,
Adjon meg mindent, mit adhatott.

Adjon az Isten étkeket,
Könnyebb és vidámabb életet.

Adjon az Isten barátot,
Én többet már nem is kívánok.

Adjon az Isten, ha kéred,
Hallja meg imámat teérted.
Adjon az Isten jószágot,
Békével eltöltött világot.

Ha úgy érzed...

Ha úgy érzed elsüllyedsz
Az örvénylő mocsárban,
Tudd, az ember kiutat
Nem lel, csak magában.

Keress bármit, ami szép,
Ami innen kiemel,

és, ha hagyod, hogy repítsen,
Hidd el, bármin túl leszel,

Lehet az egy új barátság,
Szép zene vagy könyv akár,
Lényeg az, hogy lelked higgye,
Számára már nincs határ.

Tóth Enikő: Farsangi álom

Egy farsangi bálról álmodom én,
ahol mindenki boldogan nevet,
királylány, koldus, s a béreslegény,
körtáncot járnak a felhők felett.

Az állatbőrbe bújt lelkek között
nagy az összhang, sok jó barátság
él,
melyre meghajol a jó öreg Föld,
így búcsúzik el a zord, hideg tél.

Az álarcok szemében nincs harag,
vidámsággal hódolnak a mának,
s ahogy a bál múlik az éj alatt,
fényüket adják a harmóniának.

Egy olyan reggelre ébredtem én,
ahol az álarcoknak nyoma sincs,
gyermekkor álma integet felém,
mely velünk marad, mint egy örök
kincs...

Eszperente vers szerelmeseknek...

Szerelem ez?
Szerelem, szerelem,
gyere velem, mert egy csecsebecse
rettenetesen megtetszett nekem.
Kedvenc helyemre vezetlek el,
s te megveszed nekem...
Megveszed nekem kedvesem?
Megveszem, megveszem...
Rengeteg ezres kell, hetven,
gyere, s vedd meg, hetvenezer lesz!

Rendes ember,
megvetted nekem, s e csecsebecse

remek lett kezemre.
Este rendes leszek veled,
szerelmes kedvem lesz,
kedvenc elededet teszem le neked.
Kelyheket veszek le, s nedvet teszek
bele,
nemeset, mely Egerben termett.
Gyere, s e nemes levet nyeld le
velem ezerrel!
Kedved remek lesz,
s nevethetsz egyet,
eme szerelmeseknek szerkesztett
versemen...